

певних історичних подій та фактів. Викладачі повинні дотримуватися об'єктивності та використовувати лише мову фактів і аргументів, полишаючи суб'єктивні симпатії/антипатії, викривлення подій, або маніпулювання ідеологічними чи політичними поглядами. Реципієнт освіти має отримати об'єктивну інформацію на підставі системного викладання матеріалу та верифікованих історичних фактів в континуальному розгортанні соціокультурних подій.

Вдосконалення викладання історії України у сучасних умовах є важливим завданням, оскільки від цього залежить формування свідомих громадян, які здатні аналізувати історичні події, розуміти їх вплив на сучасність та планувати майбутнє.

Основні напрямки вдосконалення викладання історії України у сучасних умовах:

1. Використання новітніх технологій та інтерактивних методів навчання, що дозволить зробити процес вивчення історії цікавішим та зрозумілішим для учнів. Наприклад, використання комп'ютерних візуалізованих програм, відео матеріалів, віртуальних екскурсій тощо.

2. Акцентування уваги на важливих етапах історії України, таких як формування держави, культурного національного ренесансу, історії української діаспори тощо.

3. Забезпечення доступності історичної інформації та документів, що дозволить учням самостійно досліджувати історію України та робити висновки.

4. Врахування впливу геополітичної ситуації на історію України та її взаємодію з іншими країнами світу.

5. Запровадження курсу історії мистецтва, який дозволить вивчати історію мистецтва та культури України та світу.

6. Увага до вивчення історії національних меншин, що проживають в Україні.

7. Розвиток критичного мислення та дискусійної культури учнів шляхом обговорення різних точок зору та історичних фактів.

Основним завданням викладача «Історії України» є забезпечення об'єктивності та науковості викладання, уникнення побутової точки зору. Для цього важливо використовувати джерела, які не залежать від політичних та ідеологічних установок, проводити критичний аналіз історичних подій та надавати учням можливість розвивати власну точку зору на основі даних.

Також важливо підкреслити значення дослідницького підходу до вивчення історії, зокрема аналізувати та порівнювати різні джерела, ставити запитання та формулювати гіпотези. Це допоможе учням розвивати критичне мислення та долучатися до активної громадянської позиції. Отже, використовувати новітніх технологій та інтерактивних методів викладання допоможуть зробити уроки більш доступними та зрозумілими для учнів, особливо для тих, хто виріс у світі цифрових технологій. При цьому форми та методи діджиталізованого навчання не мають замінити зміст викладання історії, що тримається на принципах об'єктивності, обґрунтованості та всезагальності. Нарешті, важливо наголосити на розвитку толерантності та поваги до інших культур та націй. Викладання історії України має бути не тільки про українську історію, але й про історію світу та її вплив на Україну.

УДК 821.161.2-3

Галацька В.Л., канд. філол. наук., доцент кафедри філології та перекладу
Колесник К.О., бакалавр спеціальності 035.041 Германські мови та літератури
(Український державний університет науки і технологій, м. Дніпро, Україна)

«КОХАННЯ У СТИЛІ БАРОКО» В. ДАНИЛЕНКА ЯК ЗРАЗОК СУЧАСНОЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ПРОЗИ

Сучасна українська проза багата здобутками житомирської творчої школи, яскравим представником якої виступає письменник, культурний діяч, лауреат багатьох

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023

літературних премій, кандидат філологічних наук Володимир Даниленко. Цю відому майстерню художнього слова очолює видатний митець Валерій Шевчук. Специфіку творчої манери письменників цього напрямку визначає інтелектуалізм, витончена іронія, екзистенційна споглядальність буття. Ключовою для творчості В.Даниленка є тема фатальної жінки, майстерно втілена на вербальному рівні в романі «Кохання у стилі бароко» (2009). Цей твір став знаковим у творчій біографії митця завдяки довершеному мистецькому освоєнню образу фатальної жінки (молодої вдови Юлії Маринчук).

«Кохання у стилі бароко» – це роман, який художньо вирішує багатий спектр питань: вічної любові й минулих життів людини, пам'яті поколінь, поваги до культурної спадщини різних часів, цінності людського буття. Автор осмислює образ фатальної жінки в багатому інтертексті видів мистецтв: літератури, живопису, архітектури, фольклору. Вся художня тканина роману – материк текстів інтелектуального детективу та необарокового твору, ліричної прози та драматизованої манери оповіді. Руйнуючи літературні стереотипи, митець вибудовує свій образ ідеальної жінки, який ототожнюється з фатальною. Автор трактує її як вродливу, інтелектуальну, спокусливу, наділену почуттям гумору. Почуття такту для неї – справа честі, а також – незалежності та свободи вибору.

Таємничість, фатальність подій споріднює роман з традиціями барокової літератури. Головними героями тут виступають яскраві особистості з тонкими рисами обличчя, меланхолійні, спокійні, витончені душевно. Герої цього сучасного роману Володимира Даниленка виявляють сентиментальні риси, переживають бурхливі пристрасті, які повинні базуватися на духовних засадах (це теж барокова тенденція).

Автор використовує прийом літературної гри. Як у вуличному театрі, митець грається з маріонетками літераторів, показуючи свою словесну майстерність, дивовижну фантазію. В основу сюжету твору покладено сучасний принцип квесту. Перспективу письменницької оповіді вибудовують метафоризовані персонажі з київських будинків: Заплакана Вдова, Горгуля, атланти, істоти з будинку химер. Ці оригінально-авторські прийоми засвідчують неповторність манери оповіді, яку пропонує колективна нарація.

Через трансформацію київських міфів, легенд автор подає великий масив художньої інформації, у поєднанні із загальновідомими сюжетами митець у своєму романі формує багатоголосий міф сучасного світу, використовує прийом іронічності оповіді, реалістичності художньої деталі. Таким чином, В.Даниленко в художньому трактуванні образу фатальної жінки вдається до оповідної стратегії жанру «сімейного» роману, інтелектуального детективу. Митець поєднує реалістичну та міфопоетичну манери відображення дійсності, демонструє майстерність психологічного бачення проблеми, наслідуючи традиції барокової літератури.

УДК 781.1:376:31

Добровольська Р.О. доктор філософії, старший викладач кафедри вокально-хорової підготовки, теорії та методики музичної освіти

(Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського, м. Вінниця)

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ МУЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ

У багатьох країнах світу 1960-і та 1970-і роки були початковими періодами розвитку в галузі музичної терапії, тоді як 1980-і та 1990-і роки відкрили період для професіоналізації послуг та формалізації освіти та досліджень. Після 2000 року відбувся прогресивний розвиток досліджень у галузі музичної терапії. Стідж припустив, що для того, щоб зрозуміти появу сучасної музичної терапії, ми повинні враховувати модернізацію суспільств, включаючи такі процеси, як диференціація та раціоналізація. Диференціація тут стосується того, як аспекти життя, такі як охорона здоров'я, розвивають свої власні сфери дискурсу та практики. Раціоналізація відноситься до

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023